Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26172
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pidū monachū p ducit ad dm. p dic tas uirtutes iugū
eseruq illesas. cū qua ad cēsūmationis excelsa fastigia mi
nore possit fatigatione escendi. et sine q multi iam p pensis
laborantes. p fectionis nequeūt culmē attingere. omīum
namq uirtutū generatrix custos moderatrixq discretio
Et ut hanc eande definitionē antiquis .v. est
ascēdō antonio et patrib ceūis p mulgata recens quoq sicē
p misim firmē exemplū recolite. id qd nup gestū oculoq
uroq uidistis optimis senē uidelicet beronē ante paucos
admodū dies illusione diaboli assumis ad ima deiectū. quē
quinquaginta annis in hac heremo cōmoratū singulari dis
trictione rigorē continente tenuisse meminimus. et solitu
dinis secreta ultra omīs hic cōmorantes miro feruore sectatū.
Hic q q pacto q que ratione p tantos labores ab insidiatore
deluss sit. grauissimo corruens lapsu cunctis in hac here
mo est tutos luctuoso dolore percussit. Nonne q min dis
cretionis uirtute possessa. suis diffinitionib regi quā con
siliis ut collationib frūm atq institutis maioq. maluit obedire.
Siquidē tanto rigore inmutabile ieunii continentiā semp ex
ercuit. et solitudinis cellequ ita iugū secreta sectatus est. ut ab
eo participationē incundi cū fratrū conuiuii nec uene
rando qdē diei paschalis aliquando poluerit optinere. in q
frib cunctis pannuersaria sollempnitate in eccla retentus solus ñ poterat aggregari. ne quamlucunq p cepti
one leguminis parui a suo uideret p posito animui relaxasse. Qua
p sumptione decept anglm satane uelut anglm lucis
cū sūma uenerationē suscipiens. et p ceptis pno obediens
famulatu. semē ipsū inputeū cui p funditatē oculoq ñ
attingit inuitus. p ceptē dedit. de angli uidelicet sui
ñ dubitan sponsi one q eū p merito uirtutū ac laboq
ano
bu q